

Súd: Okresný súd Bratislava V
Spisová značka: 12C/116/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1516205646
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Zita Leimbergerová
ECLI: ECLI:SK:OSBA5:2018:1516205646.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava V sudkyňou Mgr. Zitou Leimbergerovou v spore žalobcu: K.. T. Š., nar. X.X.XXXX, bytom Ľ. XX, F., zast. advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Wolf, s.r.o., IČO: 47252987, so sídlom Šafárikova 1522, Galanta proti žalovanej: A. Š., nar. X.X.XXXX, bytom Ľ. XX, F., zast. JUDr. Helenou Dobosovou, advokátkou, so sídlom Ružová dolina 10, Bratislava, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, takto

rozhodol:

I. Do masy BSM sporových strán p a t r í :

AKTÍVA: nehnuteľné veci:

- byt Ľ. XX, F. - hodnota 120.000,- eur,

- byt C. XX, F. - hodnota 85.000,- eur

hnuteľné veci:

- motorové vozidlo zn. Suzuki - 6.000,- eur

- motorové vozidlo zn. Škoda Yeti - 9.000,- eur

- zariadenie bytu Ľ. XX, F. - 1.500,- eur

- zariadenie bytu Račianska 83, Bratislava - 500,- eur

- účet vedený v UniCredit Bank, a.s. - 1.578,71 eur

- účet vedený v Slovenskej sporiteľni, a.s. - 2.026,50 eur

- účet vedený v Slovenskej sporiteľni, a.s. - 529,52 eur

- účet vedený v Slovenskej sporiteľni, a.s. - 6.510,- eur

- účet vedený v Slovenskej sporiteľni, a.s. - 1.915,36 eur

- účet vedený v Erste Bank Viedeň - 1.006,03 eur

aktíva v súhrnnej hodnote: 235.566,12 eur

PASÍVA: žiadne

II. Do výlučného vlastníctva žalobcu súd p r i k a z u j e byt Ľ. XX, F. spolu so zariadením tohto bytu, motorové vozidlo zn. Škoda Yeti a finančné prostriedky na účtoch vedených pod odrážkou 5-9 v hodnote 11.987,41 eur.

III. Do výlučného vlastníctva žalovanej súd p r i k a z u j e byt C. XX, F. spolu so zariadením tohto bytu, motorové vozidlo zn. Suzuki a finančné prostriedky vedené na účte UniCredit Bank, a.s. v hodnote 1.578,71 eur.

IV. Na úplné vyrovnanie podielov je žalobca p o v i n n ý zaplatiť žalovanej sumu 24.704,35 eur a to do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V. Žiadna zo strán nemá p r á v o na náhradu trov konania.

o d ō v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou súdu dňa 26.4.2016 sa žalobca voči žalovanej domáhal vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov, ktoré zaniklo rozvodom manželstva na základe rozsudku tunajšieho súdu č. k. 14C/199/2015-32 zo dňa 8.9.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 18.9.2015. Podľa žalobcu počas manželstva nadobudli so žalovanou tento majetok:

- nehnuteľný majetok:

- a) 3-izbový byt na L. G.. Č.. XX U. F. (vrátane nebytového priestoru a spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a zariadeniach a spoluvlastníckeho podielu na pozemku),
- b) 1-izbový byt na C. G.. Č.. XX U. F. (vrátane spoluvlastníckeho podielu na spoločných častiach a zariadeniach a spoluvlastníckeho podielu na pozemku),

- hnutel'ny majetok:

- a) motorové vozidlo zn. Suzuki (EČV: F.),
- b) motorové vozidlo zn. Škoda Yeti (EČV: F.),
- c) zariadenie bytu na L. G.. Č.. XX U. F. (špecifikované v žalobe, ako aj doplnení žaloby zo dňa 3.10.2018),
- d) zariadenie bytu na C. G.. Č.. XX U. F. (špecifikované v žalobe, ako aj doplnení žaloby zo dňa 3.10.2018),
- e) účet vedený v UniCredit Bank, a.s., č. XXXXXXXXXXX/XXXX so zostatkom 1.578,71 eur,
- f) účet vedený v Slovenskej sporiteľni, a.s., č. L. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX so zostatkom 2.026,50 eur,
- g) účet vedený v Slovenskej sporiteľni, a.s., č. L. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX so zostatkom 529,52 eur,
- h) účet vedený v Slovenskej sporiteľni, a.s., č. X. L. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX so zostatkom 6.510,- eur,
- i) účet vedený v Slovenskej sporiteľni, a.s., č. X. L. XXXX XXXX XXXX XXXX XXXX so zostatkom 1.915,36 eur,
- j) účet vedený v Erste Bank Viedeň, č. E. XXXX XXXX XXXX XXXX so zostatkom 1.006,03 eur.

Do masy BSM žalobca navrhoval zahrnúť aj členstvo v Regency Vacation Club Tenerife, briliantový prsteň v kúpnej cene 3.520,- eur, zlaté šperky (bližšie nešpecifikované retiazky, prstene, náušnice, náramky) v hodnote 1.500,- eur, pamätne mince v hodnote 1.000,- eur, pohľadávku z titulu investície do rekonštrukcie nehnuteľností vo vlastníctve rodičov žalovanej (v hodnote 12.168,41 eur), ako aj pohľadávku z titulu investície do rekonštrukcie nehnuteľností vo vlastníctve rodičov žalobcu (v hodnote 1.460,53 eur) a finančné prostriedky vynaložené na podnik vo výlučnom vlastníctve žalovanej v hodnote približne 32.450,85 eur.

2. V priebehu konania, pred meritórnym prejednaním sporu, sporové strany zhodne uviedli, že hodnotu prejednávanych aktív masy BSM ustálili na sumách uvedených vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia. Zhodne potvrdili, že do masy BSM nežiadajú zahrnúť členstvo v Regency Vacation Club Tenerife, zlaté šperky v hodnote 1.500,- eur a pamätne mince v hodnote 1.000,- eur. Súd akceptoval tieto skutkové tvrdenia sporových strán, keď sa priklonil k novšej judikatúre znamenajúcej odklon od doterajšej právnej praxe, keď platilo, že vyporiadanie BSM dohodou sa musí týkať všetkého majetku, ktorý patril do BSM, a ktorý v čase jeho zániku existoval (napr. R42/1972). Novšia judikatúra akceptuje vyporiadanie BSM na základe viacerých právnych skutočností, napr. tak, že ohľadne časti BSM je uzavretá dohoda o vyporiadaní, časť je vyporiadaná rozhodnutím súdu a zvyšok na základe zákonnej domnienky (napr. rozsudok Veľkého senátu občiansko-právneho kolégia NS ČR z 09.03.2011 sp. zn. 31CdO/1038/2009, rozsudok NS ČR 22CdO/1283/2003). S ohľadom na uvedené súd túto časť BSM nevyporiadaval, keď mal za to, že manželia ohľadne nej uzavreli dohodu. V ostatnom vyjadrení žalobca namietal, že doposiaľ neboli do masy BSM zahrnuté životné poisťky žalobcu i žalovanej, u oboch v hodnote po 16.000,- eur. Vo všeobecnosti je životné poistenie charakterizované ako právny vzťah medzi životnou poisťovňou a poisťencom, predmetom ktorého je to, že poisťená osoba si pomocou životného poistenia poisťuje riziká a udalosti, ktoré môžu nastať podľa presne definovaných zmluvných podmienok. Medzi základné typy poisťných udalostí patrí prípad smrti, zdravotné riziká, dožitie sa určitého veku. Ak žalobca uvádza, že u oboch manželov „hodnota životného poistenia“ predstavuje sumu 16.000,- eur, nie je zrejmé, čo

má táto suma predstavovať, t. j. či ide o úspory, teda aktíva, resp. či tieto sumy je potrebné zahrnúť do pasív masy BSM. S prihliadnutím na žalobný návrh, ktorý nebol do podania tohto vyjadrenia, ani do vyhlásenia dokazovania za skončené, doplnený či zmenený, súd na námietku žalobcu neprihliadal, nakoľko toto podanie nemožno posúdiť ako kvalifikovaný návrh, keďže zo žiadnych skutkových tvrdení, ani predložených dôkazov nevyplýva, čo konkrétne má do masy BSM súd zahrnúť.

3. Zo skutkových tvrdení žalobcu vyplýva, že percentuálny podiel určenia starostlivosti o rodinu a domácnosť a nadobudnutia a udržiavania spoločných vecí je nasledovný: starostlivosť o rodinu a domácnosť: žalobca 45 % a žalovaná 55 %, nadobudnutie a udržiavanie spoločných vecí: žalobca 80 % a žalovaná 20 %. Podľa jeho názoru by teda s prihliadnutím na ust. § 150 Občianskeho zákonníka žalobca v rámci vypořádania BSM nemal byť zaviazaný na vyplatenie akejkoľvek čiastky žalovanej, ktorá svoj požadovaný nárok (suma presahujúca 20.000,- eur) nijako neodôvodnila. Pri percentuálnom vyjadrení podielu manželov však neboli zohľadnené aj iné fakty, napr. žalovaná 7 rokov pred rozvodom manželstva podnikala bez akéhokoľvek zisku zo spoločných peňazí, ktoré boli výhradne z príjmov žalobcu, žalobca počas trvania manželstva zo svojho príjmu každému z manželov rovnako našetril na troch poisťkách samostatne sumu po cca 16.000,- eur, žalobca hradil všetky náklady súvisiace s vedením domácnosti a starostlivosťou o rodinu, pričom žalovaná mala svoj príjem počas spolužitia určený v zásade na uspokojovanie svojich potrieb za minimálnej účasti jeho použitia na potrebu rodiny a domácnosti, počas trvania manželstva podpora rodičov žalovanej a úplná izolácia od rodiny žalobcu. Skutočnosť, že žalovaná bola zvyknutá na určitý komfort, ktorý jej po rozvode v živote chýba, nemôže byť na ťarchu žalobcu. Žalobca tak trval na tom, aby súd do masy BSM zahrnul brilantový prsteň, keďže nejde o bežnú vec, ale o vec vyššej hodnoty, ktorý bol zakúpený za účelom investície a žalovaná ho nedostala ako dar. Rovnako žiadal zohľadniť pohľadávky z titulu investícií do rekonštrukcie nehnuteľností vo vlastníctve rodičov oboch sporových strán, ako aj skutočnosť, že za trvania manželstva obom našetril životné poisťky vo výške spolu 32.000,- eur a finančné prostriedky spolu asi 15.000,- eur odhladiac od spotreby vyše 30.000,- eur v neúspešnom podnikaní žalovanej, ktoré dnes mohli byť predmetom vypořádania. K tvrdeniu žalovanej v súvislosti s čiastkou 9.500,- eur, ktorú vybral z účtu dňa 23.6.2016 (cca 3 mesiace pred rozvodom) uviedol, že túto sumu spotreboval na bežnú spotrebu a zabezpečenie si vlastného bývania, keďže od júna 2015 až do rozvodu nebýval v spoločnej domácnosti so žalovanou a napriek tomu hradil všetky náklady spojené s vedením domácnosti. Žalobca na upresnenie uviedol, že uvedený brilantový prsteň zakúpil nie pre žalovanú, ale ako investíciu, nakoľko v tom čase prišiel o prácu a mal možnosť investovať do vecí so stabilnou hodnotou. Preto zakúpil brilant, ktorý dal osadiť do zlatého prsteňa. Priznal, že žalovaná ho občas nosila. V súvislosti s peňažnými prostriedkami vybratými z účtu pred rozvodom manželstva uviedol, že tieto peniaze skutočne spotreboval na svoju osobnú spotrebu, nakoľko v tom čase býval v podnájme a nakúpil si aj oblečenie. Hoci so žalovanou vlastnili v tom čase dva byty, v jednom bývala žalovaná a v druhom ich spoločný syn, preto musel platiť podnájom. Na záver skonštatoval, že žalovaná odchádza z manželstva dostatočne zabezpečená.

4. Žalovaná tvrdila, že brilantový prsteň v hodnote 3.500,- eur bol darom žalobcu žalovanej. Podľa jej názoru ide o ozdobný alebo šperkársky diamant, ktorý sa používa na dekoratívne účely. Je síce pravdou, že žalobca podpísal zmluvu o sprostredkovaní, tejto činnosti sa však nikdy nevenoval, nepodnikal v nej tak, ako to aj sám potvrdil. Tento prsteň nemožno zaradiť do kategórie investičného diamantu, keďže takýto diamant nesmie byť osadený do šperku a musí mať váhu aspoň 1 karátu s čo najlepšimi parametrami. K investíciám, ktoré boli vykonané v bytoch rodičov oboch sporových strán uviedla, že nešlo o investície do výlučného majetku jedného z manželov, navyše boli vykonané dávno (v r. 2004) a z vôle žalobcu. K jednotlivým položkám zahrnutým do finančných prostriedkov vynaložených na podnik vo výlučnom vlastníctve žalovanej uviedla, že predmetné osobné motorové vozidlo nebolo registrované na podnikateľské účely a do októbra 2015 bolo vedené na meno žalobcu, potom bolo prepísané na žalovanú. Z tohto titulu nie je možné započítať do BSM ako pasívum pohonné hmoty ani výdavky spojené s parkovaním, ani poistenie a servis vozidla, sú to strovené financie počas manželstva. Navrhla tak tieto položky nezahrnúť do masy BSM. Žalovaná vyjadrila nesúhlas s tým, že prevažná miera zásluh je jednoznačne na strane žalobcu, keďže domov chodil po 19:00 hod. a robil si kariéru. Pomoc svokry žalobcovi neprekážala, ale vyhovovala. Žalobca nevaril, nepral, nežehlil a ani nevozil syna do školy a zo školy (syn ako predčasne narodený chodil do špeciálnej školy pre slabozrakých do Karlovej Vsi), keďže ho vozili prevažne starí rodičia. K svojmu podnikaniu uviedla, že podnikala na základe živnostenského oprávnenia už počas manželstva a zakúpené produkty zn. Mary Kay a Nu Skin boli spotrebované rodinou a neboli kupované za účelom následného predaja. Žalovaná požadovala, aby súd do predmetu vypořádania zahrnul aj finančné prostriedky vo výške 9.500,- eur, ktoré boli uložené na účte vedenom

v Slovenskej sporiteľni, a.s. a ktoré žalobca počas rozvodového konania vybral a použil bez jej vedomia a súhlasu.

5. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že manželstvo strán sporu, ktoré uzavreli dňa 4.8.1979 bolo rozvedené rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 14C/199/2015-32 zo dňa 8.9.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 18.9.2015. Bezpodielové spoluvlastníctvo účastníkov teda zaniklo dňom 18.9.2015. Návrh na vyporiadanie podal žalobca súdu dňa 26.4.2016.

6. Na základe zhodných tvrdení sporových strán súd považuje za nesporné tvrdenia týkajúce sa bytov na Ľubovnianskej a Račianskej ulici, zariadenia týchto bytov, motorových vozidiel značky Suzuki a Škoda Yeti, ako aj účtov v bankách v sumárnej hodnote 13.566,12 eur. Vzhľadom na neexistenciu pasív sumárna čistá hodnota majetku v BSM bez sporných položiek tak predstavuje hodnotu 235.566,12 eur. Sporné zostali položky: briliantový prsteň, rekonštrukcia bytov rodičov oboch sporových strán, podnikateľský vstupný kapitál žalovanej a účet zrušený a spotrebovaný žalobcom v priebehu rozvodového konania.

7. Podľa § 143 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko, čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva, s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov, a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcii majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnomu nástupcovi pôvodného vlastníka.

8. Podľa § 149 ods. 1 OZ, ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150.

9. Podľa § 150 OZ pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí, na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu, a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti.

10. Základnou zásadou vyššie citovaného ustanovenia je, že podiely oboch manželov sú rovnaké (princíp parity). Z tejto zásady zákon pripúšťa výnimky, ktoré umožňujú podiely určiť aj iným pomerom (napr. s prihliadnutím na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a zveľaďovanie spoločných vecí a pod.). Každú výnimku treba vykladať reštriktívne. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa uhradilo to, čo zo svojho výlučného majetku vynaložil na spoločný majetok, a je povinný uhradiť to, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho oddelený (samostatný) majetok. To však neznamená, že pri vyporiadaní dochádza k vyúčtovaniu všetkých príjmov a výdavkov manželov po celý čas trvania bezpodielového spoluvlastníctva. Preto sa na tie výdavky, ktoré nedosahujú mimoriadnu výšku, alebo ak na to nie sú mimoriadne dôvody, zásadne neprihliada. (rozsudok Krajského súdu v Nitre z 24.10.2007, sp. zn. 25Co/73/2007).

11. Posudzovanie výšky podielu manžela podľa toho, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie majetku získaného za trvania manželstva, sa v súdnom konaní uplatňuje výnimočne, a to spravidla iba v tých prípadoch, keď jeden z manželov za trvania manželstva buď vôbec nepracoval, najmä keď sa vyhýbal práci, počínal si nezodpovedne voči rodine, nestaral sa o jej potreby, spôsobil škodu, ktorá musela byť za trvania manželstva uhradená, a druhý manžel na jej spôsobení nemal žiadnu vinu, alebo ak sa zistilo, že manžel sa o nadobudnutie spoločných vecí zaslúžil len v podstatne menšej miere. (Z I. s 451).

12. Predmetom BSM je vyplatená mzda počas manželstva, vyplatené prémie a odmeny, odstupné, výhry zo stávk, veci nadobudnuté výhrou, vyplatené poistné plnenie z poistnej zmluvy, veci (hnutelné a nehnuteľné) získané počas manželstva kúpnu zmluvou. Predmetom vyporiadania sú iba veci, ktoré do bezpodielového spoluvlastníctva manželov patrili pri jeho zániku a ktoré v tom čase existovali, pričom sa prihliada k stavu týchto vecí (vek, miera opotrebenia a pod.) ku dňu zániku BSM. Pri stanovovaní ceny vecí patriacich do BSM na účely vyporiadania sa vychádza z ceny vecí v čase rozhodovania súdu o vyporiadaní BSM, avšak vychádzajúc zo stavu vecí v čase zániku BSM. V prípade, že do okamihu zániku

BSM jeden z manželov previedol vec patriacu do BSM na inú osobu, môže sa druhý manžel domáhať na súde neplatnosti takéhoto právneho úkonu. V opačnom prípade táto vec nemôže byť predmetom vyporiadania BSM, keďže v čase jeho zániku už do BSM nepatriala.

13. Vzhľadom na sporné tvrdenia sporových strán súd v konaní vykonal dokazovanie (v nadväznosti na návrhy sporových strán) listinami, a to faktúrou č. XXXXXXXXX zo dňa 9.12.2011, certifikátom pravosti, rezervačnou zmluvou, odovzdávacím protokolom, zmluvou o sprostredkovaní, objednávkou, záznamami o vykonaní a odovzdaní prác - preberacími protokolmi a faktúrami, resp. prijímacími pokladničnými dokladmi a inými na vec vzťahujúcimi sa dokladmi.

14. Na základe vykonaného dokazovania súd ohľadne sporných položiek zistil, že prvá zo sporných položiek - brilantový prsteň nadobudli sporové strany do bezpodielového spoluvlastníctva na základe právnych úkonov (zmluvou o sprostredkovaní a rezervačnou zmluvou) uzatvorených medzi žalobcom a spol. Diamond International Corporation - D.I.C. SK, s.r.o. dňa 16.10.2011, resp. 18.10.2011. Tento šperk podľa certifikátu pravosti zo dňa 24.11.2011 označený ako prsteň z bieleho zlata - diamant a podľa faktúry splatnej dňa 9.12.2011 označený ako vzorka Bear Master mal v čase nadobudnutia cenu 3.520,- eur. Sporovými stranami bolo rozporované, či je tento šperk súčasťou masy BSM, nakoľko žalobca uvádzal, že prsteň (brilant) zakúpil za účelom budúcich investícií, naopak žalovaná tvrdila, že išlo o dar žalobcu pre ňu. Zo ich vyjadrení súd zistil, že pôvodne manželia nadobudli do vlastníctva brilant (označený v objednávke a faktúre ako vzorka Bear Master), ktorý neskôr nechali osadiť do prsteňa z bieleho zlata (viď certifikát pravosti). Túto skutočnosť je možné dovodiť aj na základe dátumov vyššie uvedených listín. Hoci sa žalobca zmluvou o sprostredkovaní zaviazal ako sprostredkovateľ, že bude pre spol. D.I.C. SK, s.r.o. ako záujemcu na jeho účet a za odplatu uskutočňovať obchodné záležitosti - sprostredkovanie predaja diamantov a diamantových šperkov záujemcu podľa pokynov záujemcu, ako aj sprostredkovanie uzatvárania nových zmlúv o sprostredkovaní medzi záujemcom a tretími osobami, túto podnikateľskú činnosť však pravdepodobne nikdy nevykonával. Žalobca ako sprostredkovateľ je v tejto zmluve charakterizovaný ako fyzická osoba podnikajúca v súlade s právnymi predpismi v oblasti sprostredkovania obchodu a služieb v rozsahu voľných živností a prejavuje svoj vážny záujem a vôľu vyvíjať podnikateľskú činnosť pre záujemcu v zmysle ustanovení tejto zmluvy. Žalobca však žiadnym spôsobom nepreukázal existenciu živnostenského oprávnenia v tejto oblasti, ani pravdivosť skutkového tvrdenia o kúpe šperku za účelom investície („na horšie časy“), nepreukázal, že vôbec niekedy vyvíjal podnikateľskú činnosť pre uvedenú obchodnú spoločnosť, a to sprostredkovanie predaja diamantov a diamantových šperkov. Naopak sám potvrdil, že brilantový prsteň žalovaná pri občasných príležitostiach nosila, nebol teda určený na ďalšie obchodovanie. Aj podľa informácií dostupných na internete „investičné diamanty sú do šperku nezasadené, samostatné drahé kamene vysokej kvality“ (napr. www.brilantove-sperky.sk). Ak by išlo skutočne o investičný brilant, nerozhodol by sa žalobca osadiť ho do šperku a teda žalovaná by ho nemohla nosiť pri občasných príležitostiach. Súd ma teda za to, že išlo o dar žalobcu pre žalovanú a je bez pochybností, že darom a tým aj osobným majetkom jedného z manželov môže byť aj vec darovaná druhým manželom z jeho samostatného majetku.

15. V otázke pohľadávok z titulu investícií do rekonštrukcie nehnuteľností vo vlastníctve rodičov žalovanej (v hodnote 12.168,41 eur), ako aj vo vlastníctve rodičov žalobcu (v hodnote 1.460,53 eur) súd má za to, že ani tieto položky nemožno zahrnúť do spoločného majetku manželov. Ak sa manželia podieľali na opravách alebo úpravách nehnuteľností, ktorá je vo vlastníctve iného občana, potom je pre vyporiadanie majetkových vzťahov bývalých manželov rozhodujúce, či im vznikla a voči vlastníkovi nehnuteľnosti trvá pohľadávka z toho dôvodu, že na tieto práce vynaložili svoje spoločné prostriedky (rozhodnutie Najvyššieho súdu ČSR zo 17.9.1971, sp. zn. 2Cz 52/1971, R 6/1972). Žalobca, ktorý trval na tom, aby tieto pohľadávky boli predmetom vyporiadania, niesol v konaní dôkazné bremeno na preukázanie existencie týchto pohľadávok. Žalovaná do spisu založila listiny (č. I. 94-102) preukazujúce len skutočnosť, že v priebehu r. 2004-2006 (ponuka spísaná dňa 26.7.2004, preberacie protokoly spísané napr. dňa 2.9.2004, 5.1.2005, aj 4.7.2006 spol. Komplet, s.r.o., IČO: 35724901, so sídlom Jelačičova 2, Bratislava) sa vykonávala rekonštrukcia kúpeľne v byte na Jelačičovej ul. v Bratislave u p. Rieglera (t. j. pravdepodobne v byte otca žalovanej). Zo žiadnych dôkazov však nevyplýva skutočnosť, či na tieto práce boli vynaložené spoločné prostriedky sporových strán, ani či táto pohľadávka vznikla a voči p. C. (ak je vôbec vlastníkom uvedeného bytu) stále trvá. Na preukázanie existencie druhej z uvedených pohľadávok v spore nebolo vykonané žiadne dokazovanie. Súd tieto položky nezohľadňoval ani v rámci rozhodovania podľa § 150 veta druhá OZ (ako požadoval žalobca) nakoľko v spore nebolo žiadnym

spôsobom preukázané, že finančné prostriedky hradené spoločnosti Komplet, s.r.o. (či inej spoločnosti) pochádzali z prostriedkov žalobcu a navyše ani jeden z manželov netvrdil ani nepreukazoval, že v tomto prípade išlo o spoločný majetok, resp. o spoločnú vec, či spoločnú domácnosť, naopak zhodne potvrdili, že išlo o investície do nehnuteľností vo vlastníctve iných osôb.

16. Žalobca ohľadne položky v žalobe uvedenej pod č. 19 - „finančné prostriedky vynaložené na podnik vo výlučnom vlastníctve žalovanej v hodnote približne 32.450,85 eur“ žiadal túto približnú sumu zohľadniť v rámci vyporiadania BSM z dôvodu, že žalovaná podnikala samostatne, čím vytvorila podnik, ktorý patrí do jej výlučného vlastníctva, avšak na jeho vytvorenie boli spotrebované spoločné finančné prostriedky. Do týchto finančných prostriedkov zahrnul hotovosť na zakúpenie zariadenia a vybavenia kancelárie, tovaru, nájom, Mary Kay v sume 1.772,73 eur, parkovanie v sume 1.432,83 eur, Nu Skin v sume 25.755,74 eur, spotrebu pohonných hmôt v sume 787,99 eur, poistenie motorového vozidla v sume 1.512,- eur a servis vozidla v sume 1.189,56 eur, ktoré preukázal výpismi z účtu založenými na č. l. 42-53. Dôvodil, že z posledných ôsmich rokov manželstva bola žalovaná 5 rokov dobrovoľne nezamestnaná v kraji s priemernou mierou nezamestnanosti cca 5 %. Posledné tri roky vykonávala podnikateľskú činnosť vo vlastnom mene a na vlastnú zodpovednosť na základe živnostenského oprávnenia. Na jej podnikanie boli vynaložené spoločné finančné prostriedky vo výške cca 32.450,86 eur. Z príjmov podnikateľskej činnosti žalovaná vôbec neprispievala na starostlivosť o domácnosť ani na udržanie spoločných vecí (napr. na úhrady spojené s bytmi a iné), čo zabezpečoval výlučne žalobca. Do dnešného dňa pritom nemá vedomosť o výsledku podnikateľskej činnosti žalovanej a domnieva sa, že zo strany žalovanej išlo o nezodpovednú činnosť, v dôsledku ktorej došlo k spotrebovaniu spoločných finančných prostriedkov. Žalovanej obrana spočívala v tom, že jej podnikanie začalo počas manželstva a platby v súvislosti s produktmi zn. Mary Kay a Nu Skin boli zrealizované za produkty, ktoré obidve sporové strany spotrebovali - boli teda určené na osobnú spotrebu, tieto produkty neboli kupované a následne predávané klientom, žalovaná priznala, že v podnikaní sa jej nedarilo. Tvrdila, že predmetom vyporiadania by mohla byť hodnota podniku (živnosti), t. j. o súčet aktív a pasív podnikania. Hodnota podniku sa určuje na základe znaleckého posudku, ak sa sporové strany nedohodnú na jej výške. Žalovaná však takýto dôkaz nepredložila, nepovažuje ho za potrebný, výnosy z podnikania neboli. Hodnota živnosti je teda nulová. Uviedla tiež, že osobné motorové vozidlo nebolo nikdy registrované na podnikateľské účely a do októbra 2015 bolo vedené na meno žalobcu. Preto nie je možné započítať do BSM ako pasívum pohonné hmoty ani výdavky spojené s parkovaním, ani poistenie a servis vozidla. Na základe uvedených skutkových tvrdení sporových strán a vykonaného dokazovania (daňové priznanie žalovanej k dani z príjmov fyzickej osoby za r. 2015) vyplýva, že v r. 2015 žalovaná podnikala so ziskom vo výške 1.802,86 eur. Z vykonaného dokazovania nebolo možné zistiť presný dátum započatia podnikateľskej činnosti žalovanej, ani to čo bolo predmetom tejto činnosti. Nesporným však bolo, že žalovaná začala podnikáť ešte počas trvania manželstva, finančné prostriedky na prevádzkovanie živnosti pochádzali zo spoločných prostriedkov. Z toho vyplýva (a žalobca to ani nerozporoval), že žalovaná začala podnikáť so súhlasom manžela. Žalovaná sama priznala, že v podnikaní sa jej nedarilo a produkty (s nákupom a predajom ktorých sa pravdepodobne zaoberala) boli použité na osobnú spotrebu rodiny. Podnikanie jedného z manželov je výkonom povolania, ktorý je jedným z možných spôsobov ekonomického zabezpečenia manželov. V porovnaní so zamestnaneckým pomerom je rizikovejším zárobkovým spôsobom, nakoľko podnikateľ musí okrem svojej práce vynaložiť aj materiálne a iné náklady a vplyv na rozsah BSM môže mať aj neúspešné podnikanie. Preto sa k prvému použitiu spoločného majetku podnikateľom na podnikanie v zmysle § 148a ods. 1 OZ vyžaduje súhlas druhého manžela.

17. Poslednou spornou položkou boli finančné prostriedky vybrané žalobcom z účtu vo výške 9.500,- eur ešte za trvania manželstva, počas rozvodového konania (dňa 23.6.2015). Podľa tvrdení žalovanej malo ísť o sporiaci účet vedený v Slovenskej sporiteľni, a.s., ktoré peniaze žalobca vybral bez súhlasu a vedomia žalovanej. Peniaze si nechal, resp. presunul inde, preto žalovaná žiadala zahrnúť do jej vyporiadacieho podielu aj sumu rovnajúcu sa polovici vybranej sumy, t. j. 4.750,- eur. Na preukázanie svojich tvrdení žalovaná založila do spisu výpis z účtu vedený v Slovenskej sporiteľni, a.s. pod č. XXXXXXXXXXX/XXXX (č. l. 143). Žalobca výber týchto finančných prostriedkov nepoprel a uviedol, že ich minul na osobnú spotrebu a pre potreby rodiny, nakoľko v čase prebiehajúceho rozvodového konania, hoci mali dva byty, v jednom bývala žalovaná a v druhom ich spoločný syn, si on musel platiť podnájom (nájom za byt v Dúbravke vo výške 350,- eur mesačne uhradený celkovo v sume 1.400,- eur za obdobie od júna do septembra 2015). Ďalej uhrádzal v uvedenom období napr. bežné zálohové platby za oba byty a ostatné služby spojené s užívaním týchto dvoch bytov, platby za televíziu, elektrinu, internet,

koncesionárske poplatky, platby životného a pohrebného poistenia žalovanej, platby za mobilný telefón žalovanej, daň z nehnuteľnosti, vyhradené parkovanie a pod.) a nakúpil si aj veci osobnej potreby, napr. oblečenie. Súd na žalovanou stranou uvádzanú sumu v rámci rozhodovania o vyporiadaní BSM neprihliadal, nakoľko platí, že pri vyporiadaní nemožno prihliadať na sumy, ktoré boli vybraté z účtov, na ktorých boli uložené úspory manželov a spotrebované za trvania manželstva, pokiaľ nešlo o prostriedky vynaložené na osobný majetok jedného z manželov alebo o prostriedky, s ktorými sa nakladalo v rozpore s ust. § 145 ods. 1 OZ. Podľa názoru súdu, uvedená suma bola nesporne spotrebovaná žalobcom ešte za trvania manželstva a nebolo jednoznačne preukázané, že tieto prostriedky žalobca vynaložil na svoj osobný majetok, resp. že boli vynaložené na iné než bežné veci týkajúce sa spoločných vecí, na ktoré sa vyžaduje súhlas druhého z manželov. Za účelom zistenia iných skutočností, ktoré by podporili skutkové tvrdenia žalovanej, žalovaná nenavrhol vykonať žiadne dokazovanie.

18. Celková čistá hodnota masy BSM teda predstavuje sumu 235.566,12 eur, z čoho 1 pripadajúca na každého z manželov predstavuje čiastku 117.783,06 eur. Pri výpočte sumy finančného vyrovnania súd vychádzajúc zo zásady rovnosti podielov oboch manželov zistil čistú finančnú hodnotu masy BSM v uvedenej výške (hodnota masy BSM bez akýchkoľvek pasív a bez zohľadnenia prípadne vneseného majetku manželov v ich výlučnom vlastníctve, ktoré sa má vrátiť), pričom hodnota podielu, ktorý má pripadnúť na každého z manželov predstavuje sumu 117.783,06 eur. Po zohľadnení hodnoty vecí prikázaných do vlastníctva manželov vyporiadací podiel stanovil vo výške 24.704,35 eur (žalobcovi boli prikázané veci v hodnote 142.487,41 eur, teda vo výške sumy 24.704,35 eur prevyšujúcej polovicu hodnoty pripadajúcej na každého z manželov a žalovanej boli prikázané veci len v hodnote 93.078,91 eur, t. j. vo výške o sumu 24.704,35 eur nižšej ako polovica hodnoty pripadajúcej na každého z manželov).

19. Žalobcovi súd uložil vyplatiť žalovanej vyššie uvedenú sumu titulom finančného vyporiadania v lehote 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia, nakoľko takúto lehotu považoval za primeranú na zabezpečenie si potrebnej hotovosti aj v prípade, ak žalobca aktuálne s takouto sumou nedisponuje, a to aj s prihliadnutím na započítanie lehoty na podanie odvolania.

20. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 2 CSP, podľa ktorého ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. V danej veci súd prihliadol predovšetkým na charakter sporu (konanie o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov je konaním, v ktorom majú účastníci na oboch stranách spolu tak postavenie žalobcu, ako aj postavenie žalovaného (iudicium duplex)), ako i skutočnosť, že súd považoval za dôvodné, aby si každý z účastníkov znášal vzniknuté trovy sám. V konečnom dôsledku aj s ohľadom na výsledné rozhodnutie, v ktorom bola masa BSM v časti stanovená nie v súlade s návrhmi oboch strán, nie je možné posúdiť ani úspešnosť strán sporu.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolať proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolať dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Exekúciu vykoná ten exekútor, ktorého v návrhu na vykonanie exekúcie označí oprávnený (§ 38 zák. č. 233/1995 Z. z.) a ktorého jej vykonaním poverí súd, ak osobitný predpis alebo tento zákon neustanovuje inak (§ 29 zákona č. 233/1995 Z. z.).